

[Wilhelm]

strerede telefonnumre har hun haft? Hvad findes der på hende i rigsregistraturen, i strafferegisteret og i efterretningstjenesternes registre? Hvilke samfundskritiske tidsskrifter abonnerer hun på? Hvilke arbejdspladser har hun været på i perioder, hvor der foregik faglige kampe på netop disse arbejdspladser? Osv. Dette er perspektivet, og nogle kan mene, at det er for mistænksomt, men det er efter vor mening den mulighed, som man skal se i øjnene, og som en registerlovgivning må have som det fornemste mål at yde størst mulig sikkerhed imod.

For øvrigt er denne skræmmende vision ikke mere urealistisk, end at hele kampen om det såkaldte Faust-system, bibliotekernes nye edb-registreringssystem, netop er udsprunget af denne risiko. Dette 1984-perspektiv demonstrerer også, at den særlige fare ved edb-registreringen opstår ved den fristende lette mulighed for samkøring af flere registres oplysninger. Derfor må det for VS være et centralt krav, at lovgivningen indeholder de skrappeste restriktioner imod samkøring.

Men vi erkender samtidig, at ingen lovgivning yder nogen garanti i så henseende. I den kritiske situation, hvor de borgerlige retigheder skulle bestå deres prøve, om de overhovedet skal være noget værd, har vi jo før set, hvordan gældende garantier lige så stille forsvinder. Så længe oplysningerne ligger der, er de så nok så meget samlet på hver sit bånd, består risikoen for samkøring, uanset hvilke lovbestemmelser som måtte være gældende netop nu. Kontrolorganer, det være sig på 7 eller 17 personer, giver vi uanset deres sammensætning og mulige gode vilje ikke ret meget for. De har ingen levende chance for at kontrollere disse tusinder af registre med deres hundreder af millioner af personoplysninger.

Derfor må vi forfølge det primære mål, at registrering og især anvendelsen af CPR-numre begrænses så meget som overhovedet muligt, og at der bliver automatisk egen-access, det vil sige tilsending af enhver registreret oplysning på én selv, fra alle registre, inklusive politiets og efterretningstjenesternes. Selvfølgelig vil vi desuden arbejde for de skrappeste mulige restriktioner mod samkøring, men det giver som sagt ikke nær samme garanti; det kan ændres fra den ene dag til den anden, når først oplysningerne er hobet op.

Til slut vil jeg nævne nogle begivenheder siden debatten i foråret, som sætter disse problemer i relief. FET-skandalen med det berygtede registreringsskema - 1012 eller hvad det var, det hed - illustrerer, hvad regeringserklæringer og kontrolorganer reelt er værd på dette område. Undervisningsministeren har været langt ude i retning af at kræve central registrering af aktionerende studenter, og boligministeren har udsendt et cirkulære, som direkte kræver registrering af aktionerende lejere. Ved retssagen omkring fupmoderniseringen i Godsbanegade er det kommet frem, at halvdelen af boligaktiviteterne er registreret i rigsregistraturen »uden blad«, som det hedder, det vil sige, uden at de nogen sinde har foretaget sig noget strafbart.

Og helt aktuelt har vi så den fantastiske sag fra Århus fra de seneste dage, hvor socialforvaltningens edb-system skal anvendes til at give politiet en liste over alle mænd på 30-40 år, som i de sidste 6 måneder har modtaget sociale ydelser, med den eneste begrundelse at politiet søger at indkredse en mandlig røver på 30-40 år. Hvem er de 30-40-årige mænd, som i de sidste 6 måneder har fået sociale ydelser? Det er i ikke ringe grad de langtidsledige, som er faldet for 26 ugers reglen og dermed henvist til bistandskontoret, altså dem der rammes allerhårdst af kapitalismens krise. Men det er åbenbart ikke nok at fratage dem understøttelsen og at deklassere dem socialt og psykisk ved henvisning til bistandslovens forgodtbefindende, nu skal de oven i købet ved hjælp af edb-registreringen udpeges som potentielle tyveknygte af samme grund.

Jeg skylder at sige, at dette midlertidigt blev forhindret i går, men kun ved at personaleorganisationerne på de pågældende bistandskontorer modsatte sig det og var hurtige nok.

Én god ting er der ved disse graverende eksempler: ingen skal bagefter kunne sige, at de ikke havde forudset den slags misbrug, hvis de støtter en lovgivning, som ikke dæmmer op imod den.

Anden næstformand (Erlendsson):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. 67 om registre over personoplysninger, fru Lis Starcke, har ordet.